

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2022r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr.sąd. Barbara Malecka

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2022r. w Giżycku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **24 (...) Oddziału (...) w G.**

przeciwko **K. P.**

o odszkodowanie

1. Zasądza od pozwanego **K. P.** na rzecz powoda **24 (...) Oddziału (...) w G.** kwotę **3328,30 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych 30/100)** wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2021r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **675,00 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych)** wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **200,00 zł (dwieście złotych)** tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powód był zwolniony.

Bożena Makowczenko

Sygn. akt IV P – Pm – upr 219/ 21

UZASADNIENIE

Powód 24 (...) Oddział (...) w G. domagał się w pozwie zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty 3328, 30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2021r. do dnia zapłaty. Wnosił też o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazywał, że pozwany zatrudniony był u powoda na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony zawartej dnia 27 sierpnia 2020r. na stanowisku kierownika kuchni i stołówki w O. w Grupie Zabezpieczenia B.. Była to kolejna umowa o pracę, pierwsza zawarta była w dniu 30 sierpnia 2017r.

Podał powód, że na podstawie postanowienia Prokuratora Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2020r. wydanego w sprawie PO VIII 1 Ds. 30.2020 pozwany został zawieszony od dnia 28 grudnia 2020r. w wykonywaniu czynności służbowych rozkazem dziennym nr Z – (...) z dnia 29 grudnia 2020r. Następnie powód rozwiązał z pozwanym umowę o pracę bez wypowiedzenia oświadczeniem z dnia 7 stycznia 2021r. W związku z rozwiązaniem umowy o pracę powód przeprowadził komisyjne rozliczenie pozwanego z mienia jakie miał na stanie. Komisja w składzie: K. N., G. B., Z. K.

i A. Ś. (1) w wyniku przeprowadzonego w dniach 9 – 25 lutego 2021r. spisu inwentaryzacyjnego z natury stwierdziła braki w wyposażeniu będącego a stanie pozwanego, które wymienione zostały w meldunku z dnia 3 marca 2021r.

W związku ze stwierdzeniem braków powód przeprowadził postępowanie szkodowe . Szkodę w mieniu powód stanowiąca wartość brakującego wyposażenia wyceniono na kwotę 3328,30 zł. Ustalono, że winę za braki w mieniu ponosi pozwany.

Pozwanego wezwano do zapłaty tej kwoty wezwaniem z dnia 19 lipca 2021r. odebranych w dniu 23 lipca 2021r. Zakreślono 14 dniowy termin zapłaty. Pozwany w piśmie z dnia 2 sierpnia 2021r. zdecydowanie odmówił zapłaty.

Pozwany **K. P.** w odpowiedzi na pozew powództwa nie uznał i wniósł o jego oddalenie w całości. Wniósł też o zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował prezentowane przez powódkę w pozwie stanowisko. Zaprzeczył aby ponosił odpowiedzialność za mienie albowiem od 17 grudnia 2020r. był zawieszony w wykonywaniu obowiązków służbowych na stanowisku kierownika kuchni i stołówki. Z tego powodu nie był od tego dnia obecny w pracy a komisja powołana została dopiero w dniu 8 lutego 2021r. Pozwany podniósł, że nie może ponosić odpowiedzialności za braki stwierdzone po dniu 8 lutego 2021r. gdyż od 17 grudnia 2020r. nie był obecny w pracy.

Zdaniem pozwanego pracodawca winien był już w dniu 17 grudnia 2020r. zarządzić i rozpocząć inwentaryzację mienia wojskowego znajdującego się w kuchni i na stołówce. Tym samym jeżeli jakkolwiek szkoda w mieniu wojska powstała to mogła ona powstać po 17 grudnia 2020r.

Sąd ustalił co następuje:

Na podstawie umowy o pracę z dnia 27 sierpnia 2020r. zawartej na czas nieokreślony powód pracował u pozwanego na stanowisku kierownika kuchni i stołówki w O. w Grupie Zabezpieczenia B..

/dowód: kopia umowy k. 7/

Wcześniej zawierane były z powodem umowy o pracę na czas określony poczynając od 30 sierpnia 2017 roku.

W dniu 30 kwietnia 2018r. powierzone zostało pozwanemu mienie związane z wykonywaniem zadań na stanowisku kierownika kuchni przy czym odbyło się to po przeprowadzeniu inwentaryzacji doraźnej w dniach 1- 20 kwietnia 2018r.

/dowód: kopia protokołu k. 27 – 28/

W kolejnych miesiącach pozwany przyjmował na swój stan powierzone mu sprzęty i urządzenia.

/dowód: kopia wykazu mienia k. 29-51/

Powierzone pozwanemu mienie przechowywane było w 4 zamkniętych pomieszczeniach, do których pozwany miał klucze. Część z powierzonego mienia znajdowała się w kuchni gdzie była było na bieżąco użytkowana. Klucze do pomieszczeń, w których mienie było przechowywane, pozwany przechowywał u siebie w kancelarii. To pozwany otwierał kluczem kancelarię i ją zamykał kończąc pracę. To także z udziałem pozwanego odbywało się pobieranie mienia z zamkniętych pomieszczeń. W razie nieobecności pozwanego z powodu urlopu klucze te pozwany przekazywał osobie go zastępującej.

Od początku grudnia 2020r. pozwany przebywał na zaplanowanym urlopie wypoczynkowym , który miał trwać 22 dni. Jego zastępcą była w tym czasie jego żona.

Na podstawie postanowienia Prokuratora Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2020r. wydanego w sprawie PO VIII 1 Ds. 30.2020 pozwany został zawieszony w wykonywaniu obowiązków służbowych od dnia 28 grudnia 2020r. w wykonywaniu czynności służbowych rozkazem dziennym nr Z – (...) z dnia 29 grudnia 2020r.

/dowód: wyciąg z rozkazu k. 8/

Następnie, oświadczeniem z dnia 7 stycznia 2021r. powód rozwiązał z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 52§1pkt 1 kp zarzucając mu wnoszenie i posiadanie alkoholu w miejscu pracy. począwszy od dnia rozpoczęcia urlopu aż do zakończenia stosunku pracy pozwany był w pracy nieobecny.

/dowód: kopia oświadczenia k. 9/

W związku z rozwiązaniem umowy o pracę powód przeprowadził komisyjne rozliczenie pozwanego z mienia jakie miał na stanie.

Rozkazem Komendanta z dnia 8 lutego 2021r. nr Z- (...) powołana została komisja inwentaryzacyjna, która następnie w dniach od 9 do 25 lutego 2021r. dokonała rozliczenia pozwanego z powierzonego mu mienia. W skład tej komisji wchodziła: K. N., G. B., A. Ś. (1) i Z. K.. Przewodniczącą komisji była K. N. (zatrudniona jako kierownik kuchni i stołówki), osobą przejmującą mienie - A. Ś. (1). Komisja dysponowała dokumentami obrazującymi stan ewidencyjny powierzonego pozwanemu mienia. Dokonywano następnie jego spisu z natury. Razem z żoną pozwanego mienie to sprawdzano we wszystkich pomieszczeniach, w których ono miało się znajdować; w pomieszczeniach piwnicznych gdzie była duża część mienia, otwierano je pobranym z kancelarii kluczem, w kuchni, na stołówce i w kancelarii pozwanego. Członkowie komisji za pośrednictwem żony pozwanego kontaktowali się z nim i próbowali wyjaśnić ujawnione niedobory. Część z nich odnalazła się (kuchenka indukcyjna i termosy, których wcześniej nie było pewnego dnia pojawiły się w kancelarii pozwanego).

/dowód; zeznanie św. K. N. k. 78v- 79v, A. Ś. k. 93v- 94/

Rozliczenie to ujawniło braki w mieniu pozwanego.

W sporządzonym na tę okoliczność protokole szkody wskazano, że przedmiotem szkody są:

- 1 wkład chłodzący do pojemnika termoizolacyjnego o wartości w przybliżeniu 69,53 zł,
- 1 bateria prysznicowa (...) o wartości 627,30 zł,
- 6 klódek do KP (...) 5 z kluczami o wartości łącznej 43,92 zł,
- 2 termometry lodówkowe o wartości łącznej 19,48 zł,
- 1 termohigrometr o wartości 87,50 zł,
- 1 kuchenka mikrofalowa 21 l o wartości 316,11 zł,
- 1 wózek transportowy o wartości 491 zł,
- 1 wyciskacz do czosnku o wartości 23 zł,
- 4 pojemniki GN 1/1-200 p o wartości łącznej 480,92 zł,
- 6 pojemników GN 1/2 o wartości łącznej 169,38 zł,
- 6 pojemników GN 1/4 - 65 S. o wartości łącznej 112,92 zł,
- 6 pojemników GN 1/6- 100 PW S. o wartości łącznej 100,38 zł,

- 15 pojemników GN 1/1-40 bez uchwytów i pokrywek o wartości łącznej 406,20 zł,
- 7 pojemników GN 1/1-65 o wartości łącznej 215,18 zł,
- 2 pokrywy GN 1/3 A G. o wartości łącznej 50,90 zł,
- 6 pokrywek do pojemnika GN 1/2 bez uszczelki o wartości łącznej 114,98 zł.

/dowód: kopia protokołu szkody k. 13-14/

W meldunku z dnia 3 marca 2021r. kierownik Grypy Zabezpieczenia B. A. S. poinformował Komendanta powoda o przeprowadzonym spisie z natury dokonywanym w trakcie rozliczania pozwanego i przekazywania jego obowiązków i o stwierdzonych w jego trakcie brakach w mieniu i nadwyżkach.

/dowód; kopia meldunku k. 10-11/

Rozkazem dziennym z dnia 15 kwietnia 2021r. nr Z- (...) Komendant stwierdził ujawnienie w dniu 14 kwietnia 2021r. szkody w mieniu na kwotę 3328,30 zł. Przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego zlecono M. K..

/dowód: kopia rozkazu k. 12/

W sprawozdaniu z postępowania wyjaśniającego wskazano, że komisja wchodziła do każdego pomieszczenia w budynku nr (...) w kompleksie wojskowym w O. i spisywała znajdujące się w nim urządzenia i sprzęty. W celu porównania pobrane zostały przez członków komisji dokumenty z sekcji żywnościowej obrazujące powierzone pozwanemu mienie. Porównanie tego wykazu ze stanem wynikłym ze spisu z natury pokazało istnienie braków w mieniu. Pozwany, przebywający wówczas po zakładem pracy, pytany był w dniu 29 kwietnia 2021r. przez telefon o przyczyny tych braków i wskazał, że w trakcie pełnienia przez niego obowiązków wszystko co miał na stanie znajdowało się na kuchni.

/dowód: kopia sprawozdania i załączników k. 15- 51/

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności materialnej pracowników za powierzone im mienie uregulowana jest w art. 124 kp i następujących.

Zgodnie z jego brzmieniem pracownik, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się: pieniądze, papiery wartościowe lub kosztowności, narzędzia i instrumenty lub podobne przedmioty, a także środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu. Pracownik odpowiada w pełnej wysokości również za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się.

Zasadą zatem jest, że to pracownik, któremu mienie zostało powierzone za to mienie odpowiada i winien rozliczyć się z tego mienia.

Przywołana wyżej regulacja nakłada zatem na pracownika odpowiedzialność w pełnej wysokości za szkodę w mieniu powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo wyliczenia i ustanawia **domniemanie**, że szkoda powstała z przyczyn, za które ten pracownik odpowiada. Pracownik zaś może od odpowiedzialności **zwolnić się** w całości albo w części, jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. Jak bowiem mowa jest w art. 124§3 kp od odpowiedzialności tej pracownik może się uwolnić, jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia.

Tak więc, na gruncie wymienionych przepisów, pracownik staje się w odpowiednim zakresie wolny od odpowiedzialności nie przez fakt, że nie udowodniono dopuszczenia się przezeń uchybień obowiązkom pracowniczym, lecz dopiero wówczas, gdy przeprowadzi on **dowód wystąpienia okoliczności od niego niezależnych**, a mogących mieć wpływ na powstanie szkody w majątku, który przyjął do wyliczenia się. (wyr. SN z 19.6.1979 r., IV PR 164/79, PiP 1980, Nr 4, s. 170 z aprobującą glosą M. Piekarskiego).

Powyższe oznacza, że pracodawca nie ma obowiązku udowodnienia winy pracownika i wystarczy wykazanie szkody. Z faktu, że mienie zostało prawidłowo powierzone, wynika wniosek, iż ujawnione w nim braki są następstwem zaniedbań pracownika. Dlatego też, gdy pracownik twierdzi, że szkoda powstała z przyczyn, za które nie ponosi odpowiedzialności, na nim – w tym zakresie – spoczywa ciężar dowodu, i jeżeli nie zdoła tego wykazać, ponosi odpowiedzialność za szkodę. Odpowiedzialność zatem za powierzone mienie do zwrotu lub wyliczenia się oparta jest na **domniemaniu winy** pracownika w wypełnianiu obowiązków pracowniczych, które to domniemanie może on jedynie obalić, przeprowadzając stosowny dowód, w wyniku czego ciężar dowodu jest przerzucony na pracownika. Inaczej mówiąc, na pracodawcy ciąży tylko wykazanie prawidłowego przekazania mienia remanentem początkowym i faktu niedoboru w wyniku prawidłowo przeprowadzonego remanentu końcowego. Pracownik zatem ponosi odpowiedzialność za niedobór wynikły z przyczyn nieustalonych.

W omawianej sprawie pozwany przyznał, że mienie wymienione w protokole szkody stanowiące niedobór zostało mu powierzone. Świadczy zresztą o tym złożona przez powoda do akt sprawy dokumentacja w tym zakresie. Pozwany nie kwestionował też tego jakie mienie zostało ujawnione jako braki i jaka jest jego wartość.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd nie mógł podzielić stanowiska pozwanego prezentowanego w sprawie i jego argumentacji.

Zdaniem Sądu bowiem pozwany w żaden sposób nie przeprowadził dowodu uwalniającego go od tej odpowiedzialności. Ograniczył się pozwany w zasadzie do postawienia zarzutu, że wobec jego nieobecności w pracy od momentu rozpoczęcia urlopu aż do jego zwolnienia z pracy i następnie do inwentaryzacji, nie może odpowiadać za ujawnione braki. Zarzut ten Sąd ocenił jako niewystarczający, ogólnikowy i niczym nie poparty.

Pozwany nie przeprowadził bowiem żadnego dowodu, który wykazałby, iż nieobecność pozwanego w pracy spowodowała wystąpienie okoliczności od niego niezależnych, a mogących mieć wpływ na powstanie szkody w majątku, który przyjął do wyliczenia się. Sama nieobecność w pracy takiej okoliczności uwalniającej pozwanego od odpowiedzialności, w ocenie Sądu, nie stanowi.

Jak wskazano wyżej, aż do rozpoczęcia przez pozwanego urlopu tylko on dysponował kluczami do pomieszczeń, w których powierzone mu mienie znajdowało się. Sam pozwany przy tym podnosił, że jeszcze w listopadzie 2020r. sprawdzał stan mienia, także w kuchni i na stołówce, stwierdzając brak niedoborów. W trakcie jego nieobecności zastępowała go żona i to ona dysponowała jego kluczami.

W takim stanie faktycznym brak jest jakichkolwiek przesłanek, na podstawie których można by uznać, że wystąpiły jakiegokolwiek okoliczności niezależne od pozwanego a które wpłynęły na powstanie niedoboru.

Stąd orzeczono jak w wyroku.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98§1kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i w myśl Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Bożena Makowczenko